

Pomoc udzielana WYŁĄCZNIE w postaci pracy socjalnej	987	228	122	106	484	196	288	523	280	243	336	189	147	199	137	62	1770	924	846
Ogółem	3148	1683	870	813	1255	642	613	1788	1009	779	1385	701	684	578	367	211	6689	3589	3100

Pomoc społeczna zajmuje się również z założenia problemami osób w podeszłym wieku, z uwagi na dużą liczbę korzystających w różnym wieku, pomoc ta jednak ogranicza się m.in. do przyznania pomocy w formie różnorodnych usług opiekuńczych lub skierowania do domów pomocy społecznej, domów dziennego pobytu czy środowiskowych domów samopomocy. Osoby, które trafiają do powyższych form wsparcia czują się tam „zaopiekowane” zarówno zdrowotnie jak i społecznie, uczestniczą w życiu społeczności lokalnej, różnorodnych świątach, przyjmują gości. Osoby pozostałe w domach bardzo często sygnalizują w wywiadach środowiskowych problem osamotnienia w życiu osobistym, często ich dorosłe już dzieci mają „swoje życie”, swoje dzieci, którym muszą zapewnić opiekę i swoje problemy zdrowotne. Zarówno seniorzy, jak i seniorki podczas spotkań konsultacyjnych zaznaczali, że chętnie wyszliby z domu, ale na obszarach zagrożonych wykluczeniem, nie ma dla nich miejsca na spotkania, a te zajęcia, które odbywają się w pobliżu, jeśli już mają interesującą ofertę przekracza ona ich możliwości finansowe.

Na podstawie przeprowadzonych wywiadów oraz konsultacji społecznych wskazać można najważniejsze problemy obszaru LSR związane z wykluczeniem społecznym:

- Osoby zagrożone ubóstwem i wykluczeniem społecznym („stali” klienci ośrodków pomocy społecznej) wykazują się brakiem motywacji do poprawy swojej sytuacji życiowej, niską aktywnością społeczną a ponadto przekazują postawę roszczeniową swoim dzieciom.
- Bezrobocie kobiet połączone z samotnym rodzicielstwem jest przyczyną prowadzącą do wykluczenia społecznego tej grupy i uzależnienia od instytucji pomocowych.
- Na terenie objętym LSR występuje wysokie zagrożenie przemocą, przestępczością i uzależnieniami, zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży z rodzin dysfunkcyjnych. Zbyt mała/niedostosowana oferta alternatywnych nieodpłatnych propozycji form spędzania wolnego czasu będących odpowiedzią zarówno na potrzeby, młodzieży jak i dzieci.
- Starzejące się społeczeństwo i niedostosowana oferta świadczenia usług i animacji czasu wolnego do potrzeb tej grupy zagrożonej wykluczeniem społecznym
- Zbyt mała liczba przedsiębiorstw społecznych i skutecznych (trwałych) programów aktywizacyjnych dla osób wykluczonych społecznie uniemożliwia im rozwój społeczno- zawodowy.
- Duża liczba osób bezdomnych z niezagospodarowanym czasem wolnym, niezmotywowanych do skutecznego poszukiwania pracy oraz poszukiwania stałego miejsca zamieszkania.
- Polityka sprzyjająca rozwojowi gospodarki społecznej i przeciwdziałaniu wykluczeniu społecznemu wraz z dostępnością funduszy unijnych na realizację programów aktywizujących może doprowadzić do wzrostu aktywizacji społeczno- zawodowej mieszkańców objętych LSR (zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym).

Przedsiębiorczość społeczna

Swoją rolę w lokalnej gospodarce zaczynają zaznaczać podmioty ekonomii społecznej, które poprzez działalność ekonomiczną i działalność pożytku publicznego służą integracji zawodowej i społecznej osób zagrożonych marginalizacją społeczną, tworzą miejsca pracy, świadczą usługi użyteczności publicznej oraz wpływają na rozwój lokalny. Należą do nich przedsiębiorstwa społeczne (np. spółdzielnie socjalne), podmioty reintegracyjne (Zakłady Aktywności Zawodowej, Warsztaty Terapii Zajęciowej, Centra Integracji Społecznej, Kluby Integracji Społecznej), podmioty działające w sferze pożytku publicznego, oraz podmioty sfery gospodarczej realizujące cel społeczny (np. spółdzielnie, organizacje pozarządowe, prowadzące działalność gospodarczą). Dobre praktyki w obszarze ekonomii społecznej prezentują w Bydgoszczy spółdzielnie oferujące różnorodne usługi: Spółdzielnia Socjalna Bydgoszczanka (roboty budowlane), Spółdzielnia Socjalna Widzących Duszą „Światelko” (kawiarnia artystyczna). W Bydgoszczy funkcjonuje jedno Centrum Integracji Społecznej, siedem Warsztatów Terapii Zajęciowej i jeden Zakład Aktywności Zawodowej. Służą one aktywizacji osób długotrwale bezrobotnych i niepełnosprawnych mających małe szanse zatrudnienia w firmach komercyjnych poprzez organizację zajęć zawodowych połączonych z rehabilitacją. Wytworzone tu produkty są sprzedawane w lokalnym środowisku.

Wąski zakres działań podmiotów ekonomii społecznej (w tym organizacji pozarządowych zwanych dalej PES) i brak współpracy PES z przedsiębiorcami oraz niski poziom współpracy między różnymi PES, to słabość tych podmiotów. Ilość funkcjonujących w Bydgoszczy PES jest bardzo niska, a skala ich działania nie wskazuje na duży udział w działalności gospodarczej. PES powinny tworzyć środowisko pracy dla osób wykluczonych społecznie, które pozwoli usamodzielnic się tym osobom na rynku pracy. Tylko poprzez zwiększenie udziału PEFS w działaniach komercyjnych możliwe będzie stworzenie warunków pracy zbliżonych do uwarunkowań adekwatnych dla tych, które występują u pracodawców na lokalnym rynku pracy. Przedsiębiorcy bardzo rzadko współpracują z podmiotami III sektora, postrzegają je wyłącznie, jako instytucje redystrybuujące wsparcie potrzebującym. Oceniają PES, jako nieaktywne w komunikacji z przedsiębiorcami, a już w ogóle PES nie zwracają się do przedsiębiorców w charakterze